

Nikdy nevěřte
krásné dívce
s ošklivým
tajemstvím...

*Roztomilé
malé hářky*

HLEDANÉ

SARA SHEPARDOVÁ

*Roztomilé
malé hářky*

HLEDANÉ

SARA SHEPARDOVÁ

*Roztomilé
malé hářky*

HLEDANÉ

Přeložila Anna Školníková

Vydalo nakladatelství BB/art s.r.o. v roce 2014

Bořivojova 75, Praha 3

Copyright © 2010 by Alloy Entertainment and Sara Shepard

All rights reserved.

Z anglického originálu *Pretty Little Liars. Wanted*

(Published by HarperTeen, New York)

přeložila © 2014 Anna Školníková

Redakce textu: Dana Pačková

Jazyková korektura: Mirka Jarotková

Grafická úprava obálky © 2014 Bohumil Fencel

První elektronické vydání v českém jazyce

ISBN 978-80-7461-985-4

Věnováno třem učitelkám angličtiny:
zesnulé Mary Frenchové, Alici Campellové
a Karen Baldové Mapesové

*Jsou dvě tragédie v životě. Jedna je, když nedostaneme,
po čem srdce touží, a ta druhá, když to dostaneme.*

GEORGE BERNARD SHAW

PODÍVEJ SE ZNOVU

Říká se, že fotografie poví víc než tisíc slov. Bezpečnostní kamera zachycuje krásnou brunetku, jak od Tiffanyho mizí s dlaní plnou zlata. Bulvární fotograf sleduje aférku mladé herečky s režisérem. Co se z fotky nedozvíme? Že ta brunetka byla účetní a šperky nesla šéfovi ani že režisér před měsícem podal žádost o rozvod.

Jak je to s rodinnými portréty? Podívejme se společně na mámu, tátu, bratra a sestru, jak se svorně smějí na verandě luxusní viktoriánské vily. A teď si je prohlédněme pozorněji. Tatínek se zubí jakoby z donucení. Mamince ujíždí pohled doleva k domu sousedů – nebo k *sousedovi*. Bratr vši silou třímá kovové zábradlí, jako by je chtěl rozlomit. Sestra se záhadně směje, jako kdyby skrývala křehké tajemství. Polovina zahrady je rozryta ohromným žlutým buldozerem a v pozadí vykukuje postava. Nerozeznáme víc než světlé vlasy a bledou pleť. Je to kluk... nebo holka? Dost možná jen světelný optický klam či prst fotografa.

Pravděpodobně vám všechny tyhle drobnosti na první pohled unikly. Jenže znamenají víc, než byste kdy hádali.

Čtyři hezké dívky v Rosewoodu věří, že mají jasnou představu o skutečných událostech noci, kdy zmizela jejich kamarádka. Někoho uvěznili a případ je uzavřen. Kdyby ovšem zapátraly ve vzpomínkách ještě jednou, soustředily se na souvislosti, vybavily

si prchavé divné pocity a *osoby kolem sebe*, možná by se jim dosa-
vadní obrázek změnil přímo před očima. Kdyby se holky zhluboka
nadechly a všechno znovu zrekapitulovaly, nejspíš by je
ohromilo – dokonce vyděsilo, nač by přišly.

Pravda bývá horší než zdání. Hlavně tady v Rosewoodu.

Červnový večer halila mlha a na nebi nesvítíl měsíc. V hlubokých
hustých lesích cvrkali cvrčci, ve vzduchu voněly azalky,
citronelové svíčky a chlor bazénových čističů. Nové luxusní vozy
parkovaly v garážích po třech. Rosewood je tradiční stylové
předměstí vzdálené asi třicet kilometrů od Filadelfie. A tady je
zkrátka vždycky všechno, jak se patří, a každý tam, kde má být.

Skoro každý.

Alison DiLaurentisová, Spencer Hastingsová, Aria Montgo-
meryová, Emily Fieldsová a Hanna Marinová rozsvítily všechna
světla ve zrekonstruované stodole za Spenceřiným domem, kde
rozjely oslavu konce sedmého ročníku. Spencer rychle vyhodila
několik prázdných láhví od piva Corona do koše na recyklova-
telný odpad. Zbyly tu po její sestře Melisse a jejím příteli Ianu
Thomasovi, které Spencer z bytečku ve stodole vyhnala před pár
okamžiky. Žluto-modré kabely LeSportsac, do nichž si Emily
a Aria sbalily věci na přespání, dopadaly na jednu hromadu
v koutě. Hanna se usadila na pohovce a začala se ládovat zby-
tkem popcornu. Ali zavřela vchodové dveře a zajistila je závorou.
Žádná z dívek nezaslechla našlapování v mokré trávě ani neza-
hlédla kolečka páry, která na okenních tabulkách maloval čísi dech.

Cvak.

„Takže, holky,“ začala Alison, když usedala na opěrku kože-
ného gauče. „Vím o jedné super věci, kterou bychom mohly
dneska dělat.“ Okna byla zavřená, ale skrz tenké skleněné
tabulky se její slova nesla klidnou červnovou nocí. „Naučila jsem
se hypnotizovat lidi. Já vás zhypnotizuju všechny najednou.“

Následovala dlouhá odmlka. Spencer si pohrávala s páskem

sukně od dresu na pozemní hokej. Aria s Hannou se po sobě znepokojeně podívaly.

„*Tak cooo!*“ naléhala Ali a tiskla k sobě dlaně jako při modlitbě. Mrkla na Emily. „*Ty to chceš zkusit, je to tak?*“

„*No...*“ Emily se hlas zadržával v krku. „*Víš...*“

„*Já chci,*“ vyhrkla Hanna.

Cvak.

Vrrr.

Ostatní nakonec nuceně přikývly. Jak by také mohly odporovat? Ali platila za nejoblíbenější holku na škole Rosewood Day, kam chodily. Všichni kluci s ní toužili chodit, všechny dívky toužily být jako ona, rodiče všech dětí ji považovali za dokonalou. Dostala vždycky vše, co si zamanca. Spencer, Arii, Emily a Hanně se splnil sen, když je Ali loni při školní dobročinné sbírce starého oblečení oslovila. Stát se členkou její party znamenalo pro každou z nich vystoupit z šedého davu odstrčených a proměnit se v jedinečnou zářivou hvězdu. Ali čtveřici zvala na víkendy do pohoří Poconos, nanášela jim bahenní masky a ve školní jídelně je usazovala k nejlepšímu stolu. Jenže je taky nutila dělat věci, do nichž se jim nechtělo – tak došlo třeba k události s Jennou. Přísahaly, že příšerné tajemství té noci udrží v tajnosti do konce svých dnů. Občas si zkrátka připadaly jako nějaké bezduché loutky, kterými Ali hýbe při všem, co dělají.

V poslední době jim Ali navíc přestala zvedat telefony, často se scházela se staršími spoluhráčkami z pozemního hokeje a zdálo se, že ji na čtyřech nejbližších kamarádkách nezajímá nic víc než tajnosti a nedostatky. Arii předhazovala tajný románek, který si její táta užívá se svou studentkou. Z Hanny si utahovala pro její posedlost sýrovými krekry Cheez-Its – a kvůli jejímu rostoucímu břichu. Emily jí připadala směšná opičí láskou, kterou chovala přímo k Ali. Spencer zas vyhrožovala, že vyradí, jak se líbala s přítelem vlastní sestry. Každá z dívek cítila, že jim přátelství

s Ali prokluzuje mezi prsty. V hloubi duše se obávaly, jestli vůbec jejich parta přežije tuhle noc.

Cvak.

Ali pobíhala po pokoji, zapalovačem Zippo zažehávala vanilkové svíčky a stahovala žaluzie – pro jistotu. Ostatním dávala pokyny, aby se posadily do tureckého sedu na kruhovém pleteném koberečku. Poslechly, ale v nervózních očích měly rozpaky. Co když se Ali skutečně podaří je uvést do stavu hypnózy? Každá v sobě dusila tajemství, které kromě Ali nikdo neznal. Ani jedna se tím svým nechtěla chlubit ostatním, natož zbytku světa.

Cvak.

Vrrr.

Ali začala jemným a uklidňujícím hlasem pomalu odpočítávat od stovky. Nikdo se ani nepohnul, jen Ali po špičkách přecházela po pokoji. Minula velký dubový stůl s počítačem, přeplněné police knihovny i malou kuchyňku. Holky poslušně seděly jako sochy. Vůbec se nepodívaly z okna. Žádná nezaslechla ani jedno z mnoha *cvaknutí* spouště starého polaroidu, nezaznamenala *vrčení* strojku, když z aparátu vyjížděla fotka, která se následně snesla na zem. V okně mezi žaluziemi zbývalo dost místa, aby se do záběru vtěsnala kompletní pětice.

Cvak.

Vrrr.

Když se Ali blížila k jedničce, Spencer vyskočila a přeběhla k zadnímu oknu. „Je tady hrozná tma,“ namítala. Roztáhla lamely a vpustila noc do pokoje. „Chci víc světla. A možná nejsem sama.“

Alison se rozhlédla po ostatních. Víčka měly zavřené. Stočila rty do úšklebku. „Zatáhni je,“ trvala na svém.

Spencer obrátila oči v sloup. „Bože, vem si prášek na uklidnění.“

Ali vyhlédla z okna s vytaženými roletami. Ve tváři se jí zableskl náznak strachu. Viděla něco? Věděla, kdo stojí venku? Tušila, co bude dál?

Pak se obrátila zpět ke Spencer. Prsty obou rukou sevřela v pěst. „Vážně myslíš, že jsem to já, kdo by měl polykat prášky?“

Cvak. Z fotoaparátu vypadl další snímek. Na papíře se pomalu rodil obrázek.

Spencer s Ali na sebe dlouho mlčky hleděly. Ostatní holky dál seděly na koberci. Hanna a Emily se pohupovaly dozadu a vpřed, jako by se jim něco zdálo. Aria měla oči pootevřené. Dívala se na Spencer a Ali, jak se hádají, ale neměla sílu je zarazit.

„Jdi pryč,“ poručila Spencer a ukázala na dveře.

„Fajn.“ Ali vyšla na verandu a hlasitě za sebou bouchla dveřmi.

Venku se na chvílku zastavila a zhluboka dýchala. Listy stromů se ve větru chvěly a šeptaly. Žlutá elektrická lucerna u stropu osvětlovala levou polovinu jejího těla. Tvář měla křečovitě staženou zlostí a zpuštěnou. Vůbec se bázlivě nerozhlížela kolem domu. Necítila přítomnost nebezpečí, které se k ní potichouнку krade. Možná byla příliš zabraná do vlastního velkého tajemství. Měla se teď s někým setkat. A někomu jinému se obloukem vyhnout.

Po chvíli se Ali vydala po cestičce. Během několika vteřin se vstupní dveře přibouchly znovu. Spencer ji následovala a dohnala až za stromky. Šeptem se dohadovaly a jejich hlasy zněly stále podrážděněji a zuřivěji. *Ukradla jsi mi úplně všechno. Tohle ale nikdy nedostaneš. Vždyť sis to četla v mém deníku, ne? Tvoje líbačka s Ianem, to byla paráda, vid? Myslíš si, že jsi hvězda. Víš, co mi o tom řekl on? Že sis vůbec nevěděla rady.*

Ve vlhké trávě se ozývaly mlaskavé kroky. Vyjeknutí. Hrůzostrašné *prásk*. Vyděšené hlesnutí. A pak ticho.

Na verandu vyšla Aria a rozhlédla se kolem. „Ali?“ vykřikla s roztřesenou bradou.

Nedostala odpověď. Arii se chvěly konečky prstů; možná cítila – kdesi hluboko v žaludku –, že na místě není sama.

„Spencer?“ zvolala Aria znovu. Vztáhla ruku k okenicím a dotkla se jich. Zoufale potřebovala slyšet zvuk. Melodicky o sebe břínkly.

Aria se zpátky do stodoly vrátila právě včas, aby zaslechla útržek rozhovoru Hanny a Emily. „Teda tohle byl snad nejdivnější sen, jaký se mi kdy zdál,“ mumlala Emily a mnila si oči. „Alison spadla do hluboké studny plné ohromných rostlin.“

„To se mi přesně zdálo taky!“ vykřikla Hanna. Zmateně se po sobě koukaly.

Spencer vystoupila na verandu úplně mimo sebe, celá dezorientovaná.

„Kde je Ali?“ vyptávaly se ostatní.

„Nemám ponětí,“ odvětila Spencer nepřítomným hlasem. Rozhlédla se kolem. „Myslela jsem si... Já nevím.“

Tou dobou už se neválely v trávě žádné snímky. Jejich autor je posbíral a schoval do bezpečí kapsy. Jenže pak se spoušť nedopatřením zmáčkla sama ještě jednou. Blesk osvětlil červená prkna, jimiž byla stodola pobitá. A vypadla další fotka.

Cvak. Vrrr.

Holky se zadívaly z okna. Krve by se v nich strachy nedořezal. Je tam někdo? Ali? Možná je to Melissa či Ian. Ti tady přece byli před chvílkou.

Zůstaly naprosto bez hnutí. Uplynuly dvě vteřiny. Pět. Deset. Nedělo se nic, znělo jen ticho. Asi to byl vítr, uklidňovaly se. Nebo větvička, co škrábla o okenní tabulku. Bolestivý zvuk, jako když někdo nehty škrábne o tabuli.

„Myslím, že bych šla radši domů,“ přiznala se Emily kamarádkám.

Holky stodolu opustily společně – otrávené, ponížené, roztrášené. Ali jim dala košem. Přátelství je v nenávratnu. Vydaly se napříč Spenceřinou zahradou, aniž by tušily, co příšerného se zanedlouho odehraje. Tvář v okně zmizela taky, aby následovala Ali po cestičce. Všechno se dalo do pohybu. Co se má stát, právě započalo.

Zbývá několik hodin a Alison bude mrtvá.

1

DOMOV V TROSKÁCH

Spencer Hastingsová si promnula oči splepené ospalkami a vložila do opékače celozrnné vafle Kashi. V kuchyni voněla čerstvě pražená káva, sladké pečivo a citronový čistič. Dvojice štěnat labradora Rufus a Beatrice radostně vrtěla ocasy a vinula se Spencer kolem nohou.

V rohu hrála malá televize s LCD obrazovkou naladěná na zpravodajství. Vedle reportérky v modré podzimní bundě Burberry stál rosewoodský policejní velitel a šedovlasý muž v černém obleku. Titulek hlásal téma: *Vraždy v Rosewoodu*.

„Můj klient byl obviněn neprávem,“ uvedl muž v obleku. Byl to státem určený obhájce Williama „Billyho“ Forda, který od jeho zatčení dnes prvně promluvil s tiskem. „Je zcela nevinný. Někdo na něj všechno nastražil.“

„To určitě,“ utrousila Spencer. Roztřesenýma rukama si nalévala kávu do modrého hrníčku s logem střední školy Rosewood Day. Spencer ani omylem nepřipouštěla, že by Billy před necelými čtyřmi roky nezavraždil její nejlepší kamarádku Alison DiLaurentisovou. A teď zabil i Jennu Cavanaughovou, Spenceřinu slepou spolužačku, a nejspíš i Iana Thomase – Melissina bývalého přítele. V Billyho autě našli policisté Ianovo tričko a teď pátrají po jeho těle. Nové stopy ovšem nemají.

Venku před domem se na konci slepé ulice otáčel popelářský

vůz. O chvíličku později stejný zvuk zaburácel i z televizních reproduktorů. Spencer poodešla do obýváku a rozhrnula závěsy na okně do ulice. Pochopitelně. Přenosový vůz parkuje u jejich chodníku. Kameraman zabíral hned jednoho muže, hned druhého. Další člen štábu držel na stojanu ohromný mikrofon. Proti nárazům větru měl co dělat. Spencer oknem viděla, jak reportérka pohybuje rty, a z televize slyšela, co říká.

Protějšší pozemek Cavanaughových byl obehnán žlutou policejní páskou. Na příjezdové cestě parkovalo policejní auto od chvíle, kdy našli Jennino tělo. Jennin vodící pes, statný německý ovčák, seděl v obýváku v proskleném arkýři. Už celé dva týdny tam dnem i nocí trpělivě vyhlížel, kdy se Jenna vrátí.

Policie našla Jennino bezvládné mrtvé tělo ve výkopu za jejich domem. Podle výpovědí se pan a paní Cavanaughovi v sobotu večer vrátili do prázdného domu. Slyšeli jen zoufalý naléhavý štěkot na zahradě za domem. Jennina psa tam objevili přivázaného ke stromu... ale Jenna nikde. Když psa pustili, okamžitě se rozeběhl přímo k jámě, kterou pár dní předtím vyhloubili dělníci, aby opravili vodovodní potrubí. Zdálo se, že Jennin vrah *chtěl*, aby její tělo našli.

Anonym zavedl vyšetřovatele k Billymu Fordovi. Policie ho obvinila i z vraždy Alison DiLaurentisové. Dávalo to smysl – Billy patřil do skupiny dělníků, která pracovala na stavbě zahradního posezení u DiLaurentisových, a měl směnu ten víkend, kdy Ali zmizela. Ali si stěžovala, že ji kopáči obtěžují slizkými poznámkami. Tenkrát si Spencer myslela, že se Ali chlubí. Dneska už věděla, o co tehdy doopravdy šlo. Z opékače vyskočily vafle, a tak se Spencer vrátila zpátky do kuchyně. Ve zprávách mezitím vrátili slovo do studia, kde za dlouhým stolem seděla hnědovlasá moderátorka s kruhy v uších. „Z laptopu patřícího panu Fordovi zajistila policie mnoho fotografií. I na jejich základě došlo k vydání zatykače,“ moderátorka hovořila znepokojeným hlasem. „Ze záběrů je patrné, z jaké blízkosti pan Ford

pronásledoval slečnu DiLaurentisovou, slečnu Cavanaughovou a čtyři další dívky, známé jako roztomilé malé lhářky.“

Objevila se koláž fotek Jenny a Alison. Mnoho snímků působilo, jako by je pořídil někdo schovaný za stromem nebo v autě. Následovaly obrázky Spencer, Arie, Emily a Hanny. Některé pocházely ze sedmé třídy, kdy byla Ali ještě naživu, ale jiné vznikly mnohem později – jedna je dokonce zachycovala v soudní síni při zahájení procesu s Ianem. V černých šatech a lodičkách čekaly, až se objeví Ian. Další je zvětšila u houpaček před Rosewood Day, navlečené do vlněných kabátů, čepic a palčáků, jak zřejmě diskutují o nové *A*. Spencer sebou trhla.

„V počítači Billyho Forda byly také nalezeny zprávy odpovídající vzkazům, které dostávaly Alisoniny někdejší kamarádky,“ pokračovala reportérka. Na obrazovce se objevila fotografie, na níž vychází Darren Wilden ze zповědnice. Následně proběhla spousta známých e-mailů a chatových konverzací. Každý ze vzkazů byl podepsán jasným a jednoduchým písmenkem *A*. Od Billyho zatčení nedostala Spencer ani žádná z ostatních kamarádek jedinou takovou zprávu.

Spencer si lokla kávy, ale téměř nevnímala, jak jí horká tekutina protekla hrdlem. Bylo neskutečné, že za tím vším stál nějaký Billy Ford – člověk, o kterém nikdy neslyšela. Spencer si nedovedla vysvětlit, co ho k činům vedlo.

„Ford je muž s dlouhou kriminální minulostí,“ pronesla reportérka. Spencer zvedla oči přes hranu hrnku s kávou. Video vložené na YouTube ukazovalo rozostřený záběr na Billyho Forda a ještě jednoho chlápka v kšiltovce s logem Phillies na parkovišti před Wawa. Billy do něj kopal a nepřestal, ani když dotyčný spadl na zem. Spencer se chytla za pusu. Představila si, že Billy něco podobného udělal i Ali.

„Teď vám ukážeme dosud nezveřejněné fotografie nalezené v autě Billyho Forda.“

Objevily se rozmazané momentky z polaroidu. Spencer se

předklonila a vykulila oči. Na fotce byl interiér zrekonstruované stodoly – jejich zrekonstruované stodoly, co lehla popelem během požáru, který Billy založil před několika týdny, zřejmě aby zahladil stopy po Ianově vraždě. Na obrázku seděly na kruhovém koberci uprostřed pokoje čtyři dívky se svěšenými hlavami. Pátá stála nad nimi s rozpřaženými rukama. Následující fotka zachycovala stejnou scénu, jen stojící dívka se přesunula o pár centimetrů doleva. Další záběr prozrazoval, že se jedna ze čtveřice sedících zvedla a přešla k oknu. Spencer poznávala špinavě blond vlasy a sukni od hokejového dresu vytaženou nahoru. Zalapala po dechu. Viděla samu sebe o pár let mladší. Záběry dokumentovaly noc, kdy Ali zmizela. Billy stál venku a sledoval je.

A ony o něm neměly ani tušení.

Kdosi za Spenceřinými zády suše odkašlal. Spencer se otočila. U kuchyňského stolu seděla paní Hastingsová a odevzdaně hleděla do šálku s čajem Earl Grey. Oblékla si šedé jogínské tepláky lululemon s dírou na koleni, zaprané bílé ponožky a velikou polokošili Ralph Lauren. Mastné vlasy se jí lepily do pramenů a na levé tváři měla drobký opečeného chleba. Za normálních okolností se Spenceřina máma ani před psy neukazovala dřív, než byla do puntíku dokonalá.

„Mami?“ Spencer ji váhavě oslovila. Zajímalo ji, jestli snímky z polaroidu viděla taky. Paní Hastingsová k ní obrátila hlavu tak pomalu, jako by se pohybovala pod vodou. „Ahoj, Spencer,“ pronesla prázdným hlasem. Pak vrátila pozornost k čaji a smutně se zadívala na sáček potopený na dně.

Spencer se kousla do nehtu na malíčku. Měla francouzskou manikúru. Ke vši hrůze je tu ještě máma, co se chová jako zombie... a jen Spenceřinou vinou. Kéž by bývala nevyřkla to strašlivé tajemství, které jí Billy Ford coby A na rodinu vyzradil: táta měl poměr s Alisoninou mámou a Ali byla Spenceřina nevlastní sestra. Kéž by se Spencer nenechala od Billyho přesvědčit, že máma o manželově aférce věděla a že Ali zabila, aby ho potres-

tala. Spencer před mámou všechno odvyprávěla, a zjistila pravý opak – máma neměla o ničem ani ponětí, takže neprovedla vůbec nic. Následkem toho, že Spencer promluvila, vyhodila paní Hastingsová svého muže z domu a víceméně se vzdala i celého svého života.

Místností se rozeznělo dobře známé *klap, klap, klap*, jak podpatky cvakaly na mahagonové podlaze. Záhy se v kuchyni objevila Spenceřina sestra Melissa, zahalená v oblaku vůně Miss Dior. Přišla v úpletových bleděmodrých šatech Kate Spade a šedých lodičkách na klínku. Tmavě blond vlasy si stáhla šedou stuhou. V podpaží nesla stříbrné desky a za pravým uchem měla pero Montblanc.

„Ahoj, mami!“ pozdravila jasným hlasem a dala mámě pusku na čelo. Pak si změřila Spencer a rty semkla do uzounké čárky. „Čau, Spencer,“ řekla chladně.

Spencer usedla na nejbližší židli. Velkorysý pocit úlevy, který obě sestry ovládl té noci, kdy byla Jenna zavražděna, vydržel přesně dvacet čtyři hodin. *Díkybohu, že jsi živá*. Úleva vyprchala a v jejich vztahu zavládl tradiční status quo. Melissa sestru obviňovala ze zničení rodiny, při každé příležitosti Spencer peskovala a převzala veškerou starost o chod domácnosti. Vždycky byla přehnaně pořádná a podlézavá, a tak se nic jiného ani nedalo čekat.

Melissa si nachystala desky. „Jdu na nákup do Fresh Fields. Můžu ti něco přinést?“ Hovořila k paní Hastingsové zbytečně hlasitě, jako by mluvila s devadesátiletou hluchou babkou.

„Nevím, nic mě nenapadá,“ odvětila paní Hastingsová mrzutě. Zadívala se do rozevřených dlaní, jako by v nich hledala moudrost. „Vždyť na tom nezáleží. Nebo ano? Konzumujeme jídlo, až žádné nemáme, a nakonec stejně zase dostaneme hlad.“ S těmi slovy se zvedla a vyšla po schodech do ložnice.

Melissa se zašklebila. Desky si připlácla k boku a mrkla po Spencer přimhouřenýma očima. *Vidíš, co jsi udělala?* křičel jejich výraz.

Spencer se zadívala řadou oken do zahrady za domem. Na chodníčku se trpytila světle modrá námraza. Z ohořelých stromů visely špičaté rampouchy. Po staré rodinné stodole nezbylo po požáru víc než hromada černého dřeva a popel. Větrný mlýn byl taky rozpadlý na kusy, jen na základech stále svítil nápis *LHÁŘKA*.

Slzy se jí draly do očí. Kdykoli pohlédla do zahrady, dostala chuť utéct nahoru do pokojíčku, zabouchnout dveře a schoulit se pod postel. Těsně před prozrazením tátova románku prožívala s rodiči krásný vztah – poprvé v životě. Teď se cítila jako tenkrát, když v cukrárně Creamery v Hollisu prvně ochutnala jejich domácí kapučínovou zmrzlinu – po prvním líznutí věděla, že musí sníst celý kornout. Právě poznala, jaké to je žít v harmonické milující rodině, a tak se nedokáže vrátit zpátky k dysfunkčním vztahům plným opovržení.

Televize dál řvala a na obrazovce se objevila Alisonina podobenka. Melissa se na okamžik zastavila a zaposlouchala. Reportérka právě komentovala časovou osu Alisoniny vraždy.

Spencer se kousla do rtu. S Melissou se o tom, že byla Ali napůl jejich sestra, vůbec nebavily. Vědomí, že byla Spencer s Ali pokrevně spojená, zcela měnilo její náhled na minulost. Po dlouhou dobu Spencer svou nejlepší kamarádku do jisté míry nenáviděla – Ali řídila každý její krok, znala všechna její tajemství. Na ničem z toho ovšem náhle nezáleželo. Spencer jen toužila mít tu moc a vrátit čas, zachránit té strašné noci Ali před Billym.

Vysílání pokračovalo záběrem na experty usazené kolem kulatého kavárenského stolku a debatující o Billyho osudu. „Nikommu už nemůžete věřit,“ vykřikovala sebevědomá dáma s olivovou pletí, oděná v perfektním višňově rudém kostýmku. „Žádné dítě není v bezpečí.“

„Zadržte na okamžik.“ Černoch s kozí bradkou rozhazoval rukama, aby si vynutil klid. „Měli bychom dát panu Fordovi šanci. Člověk je přece nevinný, dokud mu není prokázána vina. Mám pravdu?“

Melissa z kuchyňského pultu sebrala černou koženou vzorovanou kabelu Gucci. „Nechápu, proč se nad tím ztrácí čas žvatláním,“ vyhrkla jedovatě. „Zasloužil by si, aby se smažil v pekle.“

Spencer se na sestru nejistě podívala. Tohle byla další podivná změna v domácnosti Hastingsových – Melissa nabyla nevyvratitelné až fanatické přesvědčení, že Billy je skutečně vrah. Kdykoli se v novinách objevilo jakékoli zpochybnění případu, Melissa vyletěla jako čertík z krabičky.

„Oni ho zavřou,“ ujišťovala ji Spencer. „Všichni přece vědí, že to udělal.“

„To je dobře.“ Melissa se otočila, z keramické mísy na telefonním stolku sebrala klíče od mercedesu, a než za sebou zabouchla dveře, zapnula si knoflíčky u kostkovaného kabátku Marc Jacobs. Koupila si jej minulý týden v Saks – zjevně ji rozvrácené vztahy v rodině nesebraly natolik, aby ztratila chuť nakupovat.

Zatímco experti pokračovali v dohaděch, Spencer poodešla k oknu do ulice a sledovala, jak sestra couvá z garáže. Melissa měla na rtech znepokojivý úsměv, z něhož Spencer běhal mráz po zádech.

Bůhví proč Melissa působila dojmem, jako by se jí... *ulevilo*.

2

TAJEMSTVÍ PRÁVĚ POHŘBENÁ

Aria Montgomeryová se svým přítelem Noelem Kahnem se k sobě přitulili a vykročili z parkoviště k hlavnímu vchodu školy Rosewood Day. Ve dveřích je přivítal závan teplého vzduchu, avšak Arii při pohledu na velkou nástěnku přesto ztuhla krev v žilách. Na dlouhém stole u protější stěny stál veliký portrét Jenny Cavanaughové.

Jennina porcelánově světlá pleť zářila. Na přirozeně rudých rtech jí hrál lehký úsměv. Ohromné černé brýle Gucci zakrývaly její poškozené oči. *Nikdy nezapomeneme, Jenno*, stálo nad obrázkem písmeny ze zlaté fólie. Okolo ležely menší fotografie, květiny, upomínkové předměty a dárky. Někdo přinesl krabičku cigaret Marlboro Ultra Lights, přestože Jenna nepatřila k dívkám, které by si zapálily.

Aria si tiše povzdychla. Doslechla se, že škola na Jenninu počest zřídila pomníček, ale působil na ni... *lacině*.

„Sakra,“ špitl Noel. „Měli jsme jít jinudy.“

Arii se draly slzy do očí. Vždyť byla Jenna před chvílí živá – Aria ji viděla na večírku u Noela, jak se směje při hovoru s Mayou St. Germainovou. A téměř v příštím okamžiku... co se stalo pak, bylo tak strašné, že nad tím nedokázala ani uvažovat. Aria si uvědomovala, že by měla cítit úlevu, protože Jennina vraha chytili, vyřešili konečně i Alisoninu vraždu a jí přestaly

chodit výhrůžně zprávy od A. Jenže co se stalo, nemůže se ode-
stát – nevinnou dívku nikdo mezi živé nevrátí.

Aria se neustále trápila myšlenkami, zda mohly s kamarád-
kami udělat víc, zda mohly Jennu zachránit. Když si s nimi Billy
coby A psal, poslal Emily fotku zachycující mladičkou Jennu
a Ali. Pak Emily poslal před Jennin dům, aby zhlédla její hádku
s Jasonem DiLaurentisem. Zjevně holkám dával tipy, kdo se stane
jeho příští obětí. Jenna také nedávno postávala před Ariiným
domem, jako by jí chtěla něco říct. Když ji tenkrát Aria oslovila,
Jenna zbledla a rychle odešla pryč. Mohla tušit, že se jí Billy chystá
ublížit? Měla Aria z jejího jednání pochopit, že se něco děje?

Jedna druhačka položila na pomníček červenou růži. Aria
zavřela oči. Nechtěla už žádnou další připomínku toho, co
všechno Billy udělal. Ráno viděla v televizi fotky z polaroidu,
které pořizoval během jejich dívčí jízdy na oslavu konce sedmé
třídy. Nedovedla pochopit, že byl Billy tak strašně blízko. Žvý-
kala snídaňové lupínky s příměsí merlíku chilského a v paměti
lovila vzpomínky na onu noc. Pokoušela se vzpomenout si na
cokoli nového. Zasllechla tehdy nějaký divný zvuk z verandy?
Zahlédla kolečka dechu na okenních tabulkách? Cítila přes sklo
pohled zlých očí? Nevybavovala si vůbec nic.

Aria se v zadní části vstupní haly opřela o zeď. Parta kluků
z veslařského týmu se mačkala kolem jediného iPhonu. Šíleně se
chechtali aplikaci, která vydávala zvuk jako splachující záchod.
Sean Ackard a Kirsten Cullenová si porovnávali správné odpo-
vědi v testu, který je dneska čeká z trigonometrie. Jennifer Tha-
tcherová s Jenningsem Silverem se líbali hned vedle Jennina
pomníčku. Jennifer bokem šťouchla do stolu a převrátila fotku
Jenny zasazenou ve zlatém lesklém rámečku.

Arii se sevřel hrudník. Rázným krokem přešla místnost a na-
rovnala obrázek. Jennifer s Jenningsem se od sebe odlepili a zatvá-
řili se provinile.

„Mějte trochu úcty.“ Aria je stejně okřikla.

Noel pohladil Arii po paži. „Pojďme,“ řekl něžně. „Vypadneme odtud.“

Vedl ji ze vstupní haly a za roh. U šaten se to hemžilo studenty, kteří si věšeli kabáty na háčky a vytahovali učebnice. Školní pěvecký sbor Žraločí zpěvy nacvičoval upravenou verzi skladby *I Heard It Through The Grapevine* od kapely Creedence Clearwater Revival, s níž má vystupovat na blížícím se koncertu. Ariin brácha Mike se postrkoval s Masonem Byersem nedaleko pítka na vodu.

Aria přistoupila ke své skřínce a zadala na otočném zámku číselný kód. „Mně se zdá, jako by bylo všem jedno, co se stalo.“

„Třeba je to jejich způsob, jak se s tím vyrovnat,“ navrhl Noel. Položil Arii ruku na paži. „Pojďme podniknout něco, co tě přivede na jiné myšlenky.“

Aria si svlékla černobílý kabát se vzorem kohoutí stopy, který si koupila ve výprodeji ve Filadelfii, a pověsila jej na háček ve skřínce. „Co máš na mysli?“

„Cokoli si budeš přát.“

Aria ho vděčně objala. Noel voněl mátovou žvýkačkou a lékořicí – tou nasákl ve svém cadillaku Escalade, kde měl na zpětném zrcátku zavěšený vonný stromeček.

„Docela bych se šla večer podívat do Clia,“ navrhla Aria. Clio byla nově otevřená nekonvenční kavárna v centru Rosewoodu. Horkou čokoládu tam podávali v hrníčcích o velikosti baseballové čepice.

„Domluveno,“ kývl Noel. Hned si ale povzdychl a pevně zavřel oči. „Počkej. Dneska to nejde. Mám večer skupinovku.“

Aria přikývla. Noel přišel o bratra, který spáchal sebevraždu, a teď navštěvoval skupinovou terapii, která mu měla pomoci se se ztrátou vyrovnat. Poté co Aria s kamarádkami viděla při lesním požáru Alisonina ducha, pozvala si na místo činu médium. Od něj se dozvěděla, že *Ali zabila Ali*, a začala uvažovat, zda i Alison neskoncovala se svým životem sama. „Pomáhá ti to?“ zeptala se.

„Myslím, že ano. Moment –“ Noel luskl prsty směrem k něčemu na opačném konci místnosti. „Co kdybychom tam šli?“

Ukazoval na jásavě růžový plakát. Černé siluety tanečníků na svítivém pozadí působily jako kdysi všudypřítomná reklama na iPod. Jen s tím rozdílem, že siluety netřímaly iPod Nano ani iPod Touch, ale malá bílá srdíčka. NAJDI LÁSKU V SOBOTU PŘI VALENTÝNSKÉM TANCI.

„Co ty na to?“ Noel se tvářil k pomilování zranitelně. „Šla bys se mnou?“

„Jé!“ vyhrkla Aria. Po pozvánce na valentýnský ples toužila od sedmé třídy, kdy tam hezký třeták Teagan Scott pozval Alison. Aria spolu s ostatními jí tenkrát pomáhala s přípravami, jako by vypravovaly Popelku na bál. Hanna jí natáčela vlasy, Emily ji oblékala do šatů s bohatě nabíranou sukní a Aria měla velmi čestnou roli – připínala jí řetízek s diamantovým přívěskem, který na tu jedinou noc zapůjčila paní DiLaurentisová. Po návratu se Ali rozplývala, jak nádhernou kytičku měla na zápěstí, jak skvělý DJ tam hrál a jak ji místní fotograf celou noc pronásledoval a opakoval, že je nejkrásnější ze všech přítomných. *Nic nového.*

Aria se na Noela ostýchavě zadívala. „Možná by tam mohla být sranda.“

„Sranda tam bude určitě,“ opravil ji Noel. „To ti můžu slíbit.“ Jeho uhrančivě modré oči zjihly. „Chtěl jsem ti říct, že se v Ypsilonu otevírá další skupina pro léčbu smutku. Možná by ses k nim mohla přidat.“

„Víš, já ti nevím,“ odvětila Aria vyhýbavě a ustoupila z cesty Gemmě Curranové, která se do sousední skříňky pokoušela vměstnat pouzdro od violy. „Já nejsem velký příznivec skupinových terapií.“

„Přemýšlej o tom,“ radil jí Noel.

Pak se k Arii sklonil, dal jí pusku na tvář a zmizel. Aria se za ním dívala, jak se ztrácí na schodišti. Zahnat smutek není řešení – už v lednu se holky sešly s poradkyní Marion, která se jim

pokoušela pomoci, aby udělaly za Alison tlustou čáru. Jenže místo toho se po setkání s ní začaly ve všem ještě víc babrat.

V případě zůstávalo mnoho nejasností a nezodpovězených otázek, které se Arii stále honily hlavou. Jak je možné, že toho o ní a kamarádkách Billy tolik věděl – kde vzal tak tajnou informaci, jako je černá minulost Spenceřiny rodiny? A co vlastně řekl Arii na hřbitově Jason DiLaurentis? Připomněla mu, že sám býval pacientem v psychiatrické léčebně, a on odpověděl: *To jsi pochopila špatně.* Jenže *co* Aria špatně pochopila? Jason byl nepochybně ambulantním pacientem v léčebně Radley, kterou nedávno přebudovali na přepychový hotel. Emily jeho jméno našla na každé stránce ústavní knihy návštěv.

Aria přibouchla dvířka skříňky. Když vykročila chodbou, zaslechla vzdálený smích – *úplně stejný* slýchávala od té doby, co jim začaly chodit vzkazy od *A*. S bušícím srdcem se rozhlédla. Chodby se začaly pomalu vyprazdňovat, jak každý student mizel ve své třídě. Nikdo jí nevěnoval žádnou pozornost.

Roztřesenýma rukama Aria zalovila v kabele z jačí kožešiny a vytáhla mobil. Rozklikla přehled příchozích zpráv, ale žádnou novou nenašla. Po *A* se slehla zem.

Povzdychla si. Jistěže už *A* nepíše – vždyť je Billy za mřížemi. Všechna vodítka byla navíc zavádějící. Případ je vyřešen. O jednotlivých jeho útržcích, které nedávají smysl, už nemá cenu dál přemýšlet. Aria upustila telefon zpátky do tašky a otřela si pot z dlaní do blejzru. *A je pryč*, opakovala si. Když si to přeříká hodněkrát, snad tomu nakonec uvěří.

3

HANNA A MIKE, SILNÁ DVOJKA

Hanna Marinová čekala u rohového stolku ve stylové školní kavárně Steam na příchod svého přítele Mikea Montgomeryho. Probíhala poslední vyučovací hodina, kterou měli dneska oba dva volnou. Připravovala se na minirande s katalogem Victoria's Secret v rukou. Přehýbala rohy mnoha stránek, aby se s Mikem mohli dát do hry. Vybírali, která z modelek má nejunělejší prsa. Hanna se podobně bavila i se svou někdejší nejlepší kamarádkou Monou Vanderwaalovou, než se z ní vyklubala posedlá vražedkyně, co sama zaplatila životem. S Mikem ovšem byla hra rozhodně *mnohem* zábavnější. Kluci, se kterými Hanna chodila dřív, byli vždycky buď příliš prudérní, než aby okukovali polonahé holky, anebo se jim nelíbilo posmívat se druhým za to, jak vypadají. Mike měl nad jejími bývalými kluky navrch i v tom, že coby člen reprezentačního lakrosového týmu patřil k oblíbeným osobnostem školy – nerovnal se mu ani Sean Ackard. Z toho se stal navíc po rozchodu s Arií velký správňák a obnovil své členství v Klubu paniců.

Hanně zacinkal iPhone. Vytáhla jej z růžového pouzdra a našla nový e-mail od místní novinářky Jessiky Barnesové. Pokoušela se vyčmukat novinky k případu Billyho Forda. *Co si myslíte o výroku Billyho právníka, který trvá na jeho nevině? Chcete se vyjádřit k fotkám z noci, kdy Alison zmizela? Napište mi na twitteru! J.*

Hanna zprávu smazala bez odpovědi. Billyho nevina je naprostý nesmysl. Obhájci nejspíš *musí* tvrdit, že jejich klienti nic neudělali, i kdyby to byly největší zrůdy na světě.

Ke strašidelným rozmazaným snímkům z polaroidu, které mapovaly noc, kdy Ali zmizela, neměla co dodat. K událostem toho večera se až do nejdělnější smrti nechtěla nikdy vracet. Kdykoli se jí na mysl vedrala vzpomínka na Alisoninu, Ianovu nebo Jenninu vraždu – *nebo* si uvědomila, že Billy špehoval i ji a její kamarádky –, srdíčko se jí rozbušilo rychleji než rytmus techna. Co by se stalo, kdyby policie Billyho nechtyla? Mohla být Hanna další na řadě?

Hanna se zadívala školní chodbou v naději, že si snad Mike pospíší. U skříněk postávalo pár studentů s mobily BlackBerry v ruce. Nápadně nenápadný třetáček siněco vypisoval na ruku. Zřejmě ho po přestávce čeká písemka. U velké olejomalby s portrétem jednoho ze zakladatelů školy Marcuse Wellingtona stála Naomi Zeiglerová, Riley Wolfová a Hannina budoucí nevlastní sestra Kate Randallová. Hanna neviděla, čemu se smějí, ale všimla si jejich lesklých vlasů, o pět centimetrů zkrácených sukni a taky toho, že měly všechny tři na nohou stejné mokasíny Tod's a vzorované punčochy J. Crew.

Hanna si uhladila nový safírově zelený hedvábný top Nanette Lepore. Koupila si jej včera v Otteru, nejmilejším butiku v nákupním centru King James Mall. Prsty si pročesala dlouhé a dokonale rovné platinově blond vlasy – ráno si zaskočila do salonu Fermatta a nechala si je vyfoukat. Vypadala bezchybně a půvabně, ne jako holka, která nedávno trpěla šikanou od duševně nemocné spolubydlící Iris a před dvěma týdny strávila několik hodin v policejní cele. Rozhodně ne jako dívka, kterou by měli ostatní odstrkovat a přehlížet.

Jenže i přes dokonalý vzhled se jí právě takového jednání dostávalo. Hannin táta předem ostře varoval Kate, že bude mít velký problém, pokud jen cekne, že je Hanna zavřená v Domě

bezpečí Addison-Stevens, kde se léčí duševní poruchy. Billy coby A přesvědčil pana Marina, že Hanna trpí posttraumatickým syndromem a potřebuje odbornou léčbu. Všechno se pokazilo v okamžiku, kdy časopis *People* otiskl Hanninu fotku v Domě bezpečí. Výlet do blázince Hannu okamžitě sesadil z vrcholu žebříčku popularity. Odjížděla jako královna Rosewood Day a vrátila se jako vyvrhel. Netrvalo dlouho a na její šatní skříňce přibyl lihovkou Sharpie načmáraný nápis *PSYCHOPATKA*. Následně ji na facebooku požádala o přátelství osoba jménem Hanna Psycho Marinová. Pochopitelně že neměla žádné přátele.

Hanna si postěžovala tátovi – věděla jistě, že žádost o přátelství jí na sociální síti poslala Kate –, ale on jen pokrčil rameny a řekl: „Nemůžu vás dvě donutit, abyste se měly rády.“

Hanna vstala, znovu si upravila šaty a lokty si klestila cestu davem. Naomi, Riley a Kate postávaly po boku Masona Byerse a Jamese Freeda. K Hanninu překvapení s nimi byl i Mike.

„To není *pravda*,“ bránil se. Na tváři a krku mu naskakovaly rudé skvrny.

„Říkej si, co chceš.“ Mason obrátil oči v sloup. „Já *vím*, že je to tvoje skříňka.“ Nastavil displej svého iPhone, aby Naomi, Riley a Kate dobře viděly. Vzdychly a zaječely.

Hanna stiskla Mikeovi ruku. „Co se děje?“

Mike vykulil šedomodré oči. „Masonovi někdo poslal fotku mojí skříňky v lakrosové šatně,“ řekl ostýchavě. „Ale nejsou moje, přísahám.“

„Jasně, posránku,“ utahoval si z něj James.

„*Skořicový*,“ přisadila si Naomi. Všichni se zahihňali.

„Co není tvoje?“ Hanna krátce mrkla po Naomi, Riley a Kate. Dál civěli na Masonův mobil. „Co není Mikeovo?“ opakovala ostře.

„Někdo si tady neumí pořádně utřít zadek,“ komentovala Riley pobaveně. Lakrosáři se zasmáli a pošťouchli se.

„Já to *umím*,“ bránil se Mike. „Někdo se mě snaží zesměšnit.“

Mason se ušklíbl. „Ty se zesměšňuješ sám, řekl bych.“

Všichni se znovu zachechtali a Hanna sebrala Masonovi iPhone. Na displeji byl obrázek sportovní skříňky Rosewood Day. Hanna poznávala Mikeovu mikinu s kapucí značky Ralph Lauren, která visela na háčku. Na horní policiče stál plyšový kohout od Kellogg's Cornflakes, kterého měl Mike pro štěstí. Bílé boxerky D&G vpředu uprostřed záběru byly bezostyšně... podělané.

Pomalou vyvlékla ruku z Mikeova sevření a ustoupila dozadu.

„Vždyť já ani spodní prádlo D&G *nenosím*.“ Mike píchal prstem do displeje ve snaze obrázek smazat.

Naomi vyjekla. „Šmarjá, Masone, hovňousek ti sahá na telefon!“

„Dejte mi dezinfekci!“ vykřikl James.

Mason sebral Hanně mobil a štítivě jej sevřel mezi palcem a ukazovákem. „Fuj. Je to plné hnědých bakterií!“

„Hnědé bakterie!“ opakovalo několik lakrosových spoluhráčů.

Dvojice blondýnek štíhlých jako proutek si na opačné straně chodby něco zašeptala a ukazovala prstem. Jedna z nich dokonce situaci fotila na telefon.

Hanna se na Masona zadívala. „Kdo ti tu fotku poslal?“

Mason si schoval ruce do kapes. Měl na sobě oblekové kalhoty s tenkým proužkem. „Někdo, komu na mně záleží. Neznámé číslo.“

Hanně se před očima slévaly barvy plakátu, který na protější zdi lákal k návštěvě kulinářského festivalu francouzského klubu. Přesně takový druh zprávy by poslala *A*. Jenže *A* je Billy... a Billy je za mřížemi.

„Ty mi přece věříš, že ano?“ Mike vzal Hannu znovu za ruku.

„Blé, oni se drží za ruce!“ Riley loktem štouchla do Naomi.

„Hovňousek a Psychopatka!“

Skupinka se Hanně začala vysmívat. „Já nejsem žádná psychopatka,“ bránila se, až jí hlas vynechával.

Chechtot nerušeně pokračoval. Hanna se bezmocně rozhlédla. Z haly na ně civěla parta dalších dětí. Z učebny, kde se přednášely vědy o Zemi, dokonce vykoukla i zvědavá učitelka.

„Pojďme odtud,“ zamumlal Mike Hanně do ucha. Otočil se a rychle vyrazil chodbou. Uvolnila se mu tkanička, ale nezastavil se, aby ji zavázal. Hanna ho chtěla následovat, jenže nohy jako by jí vrostly do mramorové podlahy. Hihňání sílilo.

Cítila se hůř než v páté třídě, a to ji tenkrát Ali, Naomi a Riley přezdívaly „sádelnice“ a v tělocvičně ji na střídačku šťouchaly do břicha, jako by byla fackovací panák. Cítila se hůř než na narozeninové oslavě Mony Vanderwaalové. Monu tenkrát považovala za svou nejlepší kamarádku, a ona jí schválně poslala šaty pro družičku o tři čísla menší – Hanna se do nich narvala, ale ihned po příchodu na party jí pochopitelně praskly na zadku. Mike by měl být celebrita. *Ona* by měla být celebrita. A rázem jsou oba jen... za blběčky.

Hanna proběhla vstupní halou rovnou ven. Ostrý únorový vítr ji kousal do nosu a vlajkou uprostřed trávníku mocně plácal o stožár. Byť vlajka nebyla stažena na půl žerdi, pár lidí přesto k patě stožáru položilo květiny, aby uctili Alisoninu a Jenninu památku. Autobusy supěly po silnici a zajížděly k obrubníkům, aby se připravily na odpolední rozvoz studentů. Pod vysokou a štíhlou schlíplou vrbou se choulila dvojice vran. Za přerostlým křovím se mihl černý stín.

Hanně na ruku naskočila husí kůže, protože jí na mysli vytanula vzpomínka na její fotku otištěnou v časopise *People*. Iris, bláznivá spolubydlící z Domu bezpečí, ji pořídila v tajné podkrovní místnůstce, jejíž zdi zdobily kresbičky bývalých pacientek. Přímo za hlavou, neuvěřitelně blízko obličeje měla Hanna velký portrét nezaměnitelné *Ali*. Z dívky na malůvce šla hrůza, protože... vypadala jako živá. *Vím něco víc než ty*, jako by říkala. *Ale nechám si to pro sebe.*

Právě v tu chvíli Hanně kdosi poklepal na rameno. Polekaně zařvala a otočila se. Emily Fieldsová na svou obranu couvla o několik kroků dozadu s rukama před tváří. „Promiň!“

Hanna si prsty pročesala vlasy a zalapala po dechu. „Tohle mi *nedělej*.“

„Všude tě hledám,“ sypala ze sebe Emily bez dechu. „Před chvílkou mě volali do kanceláře. Na telefonu čekala Alisonina máma.“

„Paní DiLaurentisová?“ Hanna nakrčila nos. „Proč ta by tě otravovala ve škole?“

Emily si promnula holé ruce. „U nich doma se chystá tisková konference,“ řekla. „Paní DiLaurentisová chce, abychom tam přišly. Říkala, že nám něco potřebuje sdělit.“

Hanně po páteři přeběhl mráz. „Co *to* má znamenat?“

„Netuším.“ Emily stála s očima navrch hlavy a na světlé pleti jí vystupovaly pihy. „Ale měly bychom sebou hodit. Začíná to právě teď.“